

[Anders Laubjerg]

ge erhvervsdrivende skylder den fælles husholdning, vil vi også se positivt på det.

Kim Behnke (FP):

Folketinget har tidligere med et flertal uden om Fremskridtspartiet vedtaget, at vognmænd og taxavognmænd kunne få frataget deres autorisation, og nu er turen kommet til en lang række andre erhvervsudøvere, lige fra konservator og rottefænger over erhvervsdykker og fiskeriauktionarius til ejendomsmægler, revisor og elektriker.

Den grundlæggende problemstilling i dette forslag kan vi slet ikke acceptere. Man gør nemlig gælden fra private erhvervsvirksomheder eller erhvervsdrivende vigtigere, giver den højere prioritet end den gæld, der er mellem private erhvervsdrivende.

Vi kender i forvejen de mange, mange situationer, hvor manglende betaling af A-skat og moms resulterer i en jagt fra myndighederne på private erhvervsdrivende, som temmelig ofte ender med betalingsstandsning og konkurs og store tab for de private kreditorer, og det er en situation, vi ikke bryder os om. Vi synes faktisk, at det er vigtigere, at private virksomheder kan betale deres gæld til andre private kreditorer, end at staten skal stå forrest og forlange sine betalinger indfriet.

Så er der selvfølgelig også hele spørgsmålet om den måde, disse pengetransaktioner finder sted på. Man kunne jo stille det spørgsmål vedrørende det offentlige gæld til private, om det så skulle betyde, at hvis disse betalingsbetingelser ikke bliver overholdt, skulle finansministeren miste sin autorisation. Det er en autorisation, vi synes det ville være væsentlig mere samfundsøkonomisk gavnligt at fratage finansministeren end at fratage en privat elektriker tilladelsen til at fortsætte sin virksomhed.

Vi skal jo også tænke på, hvad alternativet så er, når man fra et eller andet embedsmandskontor beslutter sig for, at i denne uge er det Pedersens Elinstallation, som skal have kniven. Det, der sker, er for det første, at den pågældende elinstallatør mister muligheden for at kunne fortsætte. Det vil sige, at der ikke er nogen speciel udsigt til, at manden bliver i stand til at betale gælden, for hvordan i alverden skal han blive det, når han ikke længere kan udøve sit erhverv?

Jeg ved godt, at under behandlingen af tilsvarende forslag for taxavognmænd og andre vognmænd blev der fremført det argument, at så kunne han bare søge ansættelse hos en af kollegaerne. Men er man først blevet brændemærket af staten som uvederhæftig og ude af stand til at drive virksomhed, fordi en eller anden embedsmand har konstateret, at man skylder 51.000 kr. eller 101.000 kr. og dermed falder hammeren, er det meget tvivlsomt, om man kan opnå ansættelse hos en af kollegaerne. Altså er der udsigt til, at den pågældende person vil sige: Så kan det også være lige meget! Og så har vi vedkommende på dagpenge eller i bistandskøen. Og de medarbejdere, der var i den pågældende virksomhed, vil også ryge ud i arbejdsløshed.

Derfor interesserer det os faktisk ikke voldsomt meget, om det er 22 eller 30 mia. kr., der skyldes til det offentlige. Det interesserer os langt mere, at private virksomheder kan få lov til at fortsætte.

Så er der argumentet om, at når nogen skylder det offentlige penge, betyder det, at andre skatteydere må betale så meget mere. Det er selvfølgelig noget vrøvl. Hvis de 30 mia. kr. blev betalt, vil finansministeren så give mig sit ord på, at de offentlige udgifter tilsvarende blev nedsat med 30 mia. kr.? Næ, de 30 mia. kr. vil indgå i kassen og blive opbrugt i den almindelige husholdning. Altså er der ikke tale om, at det er andre skatteydere, der kommer til at betale, hvis disse penge ikke bliver indkrædet, som det er foreslået.

Vi skal derfor afvise samtlige punkter i forslaget, og vi håber, at et flertal vil gøre det samme.

Erik Larsen (V):

Da Venstres ordfører desværre er blevet forhindret i at være til stede, skal jeg sige, at Venstre kan tilslutte sig det fremsatte lovforslag. Det er et led i bestræbelserne for, som det også er sagt, at få inddrevet nogle af de restancer til det offentlige, som jo stadig væk bliver større og større. Det må også siges at være et absolut krav fra dem, som svarer enhver sit, at der er nogle regler for, hvordan man kan operere inden for de områder, som vi her taler om.

Sonja Albrink (CD):

Jeg kan starte med at sige, at vi i CD er til-